

מבט לכנסת

הוי, ארצי! מולדתי! (שאלו טשרניחובסקי)

אין צורך במחקר מעמיק כדי לדעת שהם, החילונים הללו, מצביעי מפלגות המרכז-שמאל, הם אלו שנוטלים את ישראל על כתפיה

מהאחריות ולהעביר אותה למדינה". "אנו כמדינה לא יכולים להרשות לעצמנו להוציא כסף ללא חשבון, גם לא לדבר רצוי כמו משפחות מרובות ילדים. מי שצריך לפרנס אותם הם ההורים, וזו אחריותם". המהפך של נתניהו היום: "לא יהיו לימודי ליבה במגזר החרדי". ברור לכל, שבטוח הארוך זו אמורה להיות אחת הפגיעות הקשות ביותר בחוסן הלאומי. כעת, לחילונים שמכונים בימין "השמאלנים" - אסור להם לבעוס. אין להם יותר זכויות על המדינה, למרות שאבותיהם היו מהחלוצים שהקימו אותה - אין להם זכות להלין, למרות שהם אלו שמשלמים את רוב המיסים בישראל.

בקטנה

המצב השתנה. הגוש הימני-חרדי זכה לרוב. זו לא סיבה שפטריטים ישראלים מהמרכז-שמאל ירגישו כבמדינת אויב. אפשר לבצע רפורמות במערכת המשפט שרוב הציבור תומך בהן. אבל אפשר להביע גם חשש מניכור. אין צורך ליצור תחושה של עריצות, שינויים יכולים להיעשות וחייבים להיעשות עם הקשבה, עם הידברות, עם הבנה - אין צורך לרמוס אף לא אחד.

מי שמכונים "שמאלנים", ברובם הגדול הם ציונים שמאמינים בכל ליבם במדינה יהודית ודמוקרטית וחשוב להבין שהם עדיין הרוב במדינה - שיוצר, שממציא, שמתחדש, שעובד ושממשלם מיסים. אין צורך לבעוט בהם. הביטוי "לכרות את הענף שעליו הוא יושב" אין מדויק ממנו בימים אלו. אין צורך לעודד את השמאלנים/חילונים לעזוב את הארץ - כי בלעדיהם היא פשוט לא תתקיים!

אמר חבר הכנסת משה אבוטבול מש"ס, "נפתור את מצוקת הדיוור". זה נאמר בבדיחות הדעת - אבל... וחברת הכנסת מהליכוד טלי גוטליב הוסיפה משלה: "בגאווה ובעוצמה! לא במכתבים לאומה ולא בראיונות מתחנפים לשמאל". כך הגיבה להושטת היד של איתמר בן גביר, שניסה להסביר שהוא התמתן. אבל התמתנות, הידברות, הושטת יד - לא אצל גוטליב. ה"שמאלנים" הללו, ברובם הגדול, הם עמוד השדרה של מדינת ישראל. כאשר כולנו מתגאים בהישגים המדהימים של ישראל, בהייטק, במדע, ברפואה, בחקלאות, זה בעיקר בזכותם - והם כאן. הם לא הלכו ולא ילכו לשום מקום. אלה שעזבו את הארץ שייכים נראה יותר לגוש הימין, העובדה שרבים מתומכי טראמפ-נתניהו הם היורדים שנמצאים בארה"ב בעלי זכות הבחירה הכפולה. ל"שמאלנים" ישנן פעמים עמדות מרגיזות, אבל לרובם ילדים שמשרתים בצבא ורובם עושים מילואים. נכון, יש ביניהם גם אנשים מצליחים שחלקם נמצאים גם בעשירות הגבוהה. מה שברור, שהם לא גנבים ולא נצלנים. הם אנשים שעובדים, ועובדים קשה וחשוב מכל, הם מהווים את החלק הגדול במדינה שמשלם מיסים, שעליו בנויה ההצלחה הישראלית. אז כן, הם כועסים! בעיקר משום שהם צריכים לשאת על גבם יותר ויותר משתמטים ויותר ויותר בטלנים שמסרבים לקחת חלק בשוק העבודה. המהפך שעשה נתניהו מאז הקדנציה הראשונה, בה כיהן כשר אוצר ועד היום, הוא מן הקצה אל הקצה - אז הצהיר נתניהו: "איננו יכולים להוציא כסף בלי חשבון, גם לא למשפחות מרובות ילדים". "אדם שמביא ילדים חייב לדאוג לפרנסתם, אי אפשר להתנער

מי אוהב יותר את ישראל

נכון שקיים ויכוח פוליטי נוקב במדינה החצויה, אבל מה לעשות, כך נראית דמוקרטיה. מה שחשוב להבין שהם, היריבים הפוליטיים המכונים "החילונים השמאלנים", אוהבים את ישראל אהבת אמת ולא פחות מכל אחד אחר בימין שמנסה לקחת בעלות על המדינה. כן, היריבים האלה כואבים. הם רוצים מדינה יהודית לא פחות ממה שרוצים אנשי הגוש הימני-חרדי. אבל הם רוצים אותה גם דמוקרטית, חופשית וליברלית, עם זכויות שוות לכל אדם, וכאשר מצד ימין מטיחים נגדם טענות שווא - כמו איבוד הזהות היהודית - הם כועסים. וכאשר ראש המחנה, בנימין נתניהו, מאשים את יאיר לפיד בתמיכה ב"זכות השיבה", שהמשמעות שלה הוא חיסול המדינה, זו לא פחות מעלילה. ובכלל, מדוע בכלל לעשות תחרות "מי אוהב את ישראל יותר"? האם בקרב מצביעי גוש הימין ישנם יותר תומכים באהבת ישראל מאשר בקרב מחנה המרכז-שמאל? ממש לא!

השוליים של מחנה השמאל נמחקו מהמפה הפוליטית. הם אף פעם לא ייצגו את דעת הרוב. הם גם ממש לא שייכים לשכבה שנוטלת את ישראל על כתפיה. הם מיעוט קטן שהולך ונכחד, שמסתובב בעולם כדי להכפיש את שמה הטוב של ישראל, כי הם פשוט לא אוהבים אמת. למרות שרבים בימין, מתקשים לראות את ההבדל בין המרכז לשמאל, זה בא לידי ביטוי בעיקר בקרב תומכי הליכוד, מבחינתם כל מי שלא מצביע ביבי - נחשב לשמאלן.

הם לא ילכו לשום מקום

"אם השמאלנים יעזבו את הארץ",